

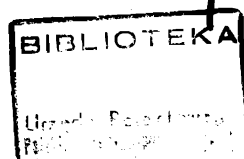
Warszawa, 30 kwietnia 1938 r.

£

URZĄD PATENTOWY

B41K 3/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 26258.

Kl. 15 h, 2/01.

Siegfried Edels
(Wiedeń, Austria).

Ręczna maszynka drukarska.

Zgłoszono 10 kwietnia 1936 r.
Udzielono 25 lutego 1938 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy ręcznych maszynek drukarskich, w których płyta, dociskająca drukowany materiał, osadzona jest przechylnie względem nieruchomej płyty ze składem czcionek, oraz takich, w których obydwie płyty osadzone są przechylnie. W celu zapobieżenia nieznacznym odchyleniom płyty dociskającej od położenia równoległego względem powierzchni czcionek oraz otrzymania równo zadrukowanej odbitki, w znanych maszynkach płytę dociskową daje się nieco przestawiać za pomocą śrub nastawnych, bądź też w nieznacznym stopniu regulować wysokość łożysk obrotowej części maszynki. Wszystkie jednak maszynki tego rodzaju pozwalają na zadrukowywa-

nie powierzchni prawie jednakowo grubych, równych przedmiotów, na skutek czego podczas drukowania płyta dociskająca ma położenie równoległe do formy składu czcionek (matrycy).

Przedmiotem zaś wynalazku jest maszynka drukarska, która umożliwia drukowanie na przedmiotach rozmaitej grubości i kształtu, a nawet bezpośrednie sporządzanie nadruków na przedmiotach krzywych dzięki temu, że oś obrotu części dociskowej wahadłowej lub wahadłowych części takiej maszynki można w szerokich granicach przestawiać względem płaszczyzny druku w różne położenia równoległe.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia ręczną maszynkę drukarską w widoku bocznym i w częściowym przekroju podczas drukowania, fig. 2 — przekrój wzdłuż linii II — II na fig. 1, widziany w kierunku strzałki, fig. 3 — widok boczny maszyny, przygotowanej do druku w stanie złożonym, fig. 4 — przekrój wzdłuż linii IV — IV na fig. 3, fig. 5 — maszynkę w widoku bocznym podczas drukowania, a fig. 6 — w widoku z góry.

Ręczna maszynka drukarska składa się z płyty podstawowej *a*, na której między szynami *b* jest przymocowana nieruchomo śrubami zaciskowymi *e* rama *d* z matrycą *c*. Z boku na krawędzi podłużnej płyty podstawowej *a* są osadzone łożyska *f*, których otwory posiadają taką średnicę, iż mogą się w nich zmieścić dające się przekręcać uchwytem *g* krążki lub tarcze *h*, zabezpieczone od przesuwania się osiowego wydłużoną krawędzią *i*. Tarcze *h* służą do osadzenia wahliwej płyty dociskowej *k*, zaopatrzonej na wolnym końcu w uchwyt *j*; kwadratowy pręt *l*, sztywno połączony z tą płytą *k*, posiada na obydwóch końcach ośki, osadzone w mimośrodowym otworze tarcz *h*. W miejscu, gdzie kształt okrągły osiek *m* przechodzi w kwadratowy *l*, tarcze *h* są stale dociskane krawędzią *i* do łożysk *f*, wskutek czego nie mogą się one przesunąć osiowo. Dla ustalenia tarcz *h* w każdym położeniu — łożyska *f* są zaopatrzone w przechodzące przez nie śruby *n*, które można dociskać do odpowiedniego rowka na obwodzie tarcz *h*. Równe nastawienie tarcz *h* ułatwia znacznie wskazówka umieszczona na ich zewnętrznej powierzchni czołowej i podziałka na przedniej stronie łożysk *f*. Ponadto tarcze *h* mogą być ze sobą tak połączone, aby się mogły jednocześnie i w jednakowym kierunku obracać. Pomiedzy płytą dociskową *k* a podstawową *a*, na której znajduje się matryca *d*, jest w zwykły sposób osadzona obrotowo na ośkach *m* ramka *p* z przesuwnie naciągniętymi taśmami gumowymi *o* (fig. 6); ramka ta stale

przylega do płyty *k* dzięki sprężynom *q*, przymocowanym do wewnętrznej szyny *b*. Sprężynujące końce ramki *p* są swobodnie zawinięte na wystającą z tarcz *h* część wału *m*, końce zaś sprężyn *q* są tylko zawieszane na zwężonych trzpieniach *r* ramki *p*; wobec tego tę ostatnią można stosownie do potrzeby łatwo zdjąć względnie na nowo założyć. Listwa *s*, dająca się przestawiać wzdłuż płyty *k* (fig. 1), umożliwia wspólnie z ramką *p* prawidłowe zakładanie oraz przytrzymywanie drukowanego arkusza. Obracanie się płyty *k* jest ograniczane z jednej strony przez umieszczony na płycie podstawowej *a* oporek *t* dla pręta *l*, a z drugiej strony w zwykły sposób przez umocowany na wolnym końcu płyty podstawowej *a* i mogący zmieniać swe położenie trzpień odległościowy (nie przedstawiony na rysunku), który w położeniu zamkniętym płyty dociskowej *k* uderza o niego i w ten sposób ogranicza jego nacisk.

Za pomocą przekręcania mimośrodowych tarcz *h* można nastawiać w szerokim zakresie w różne położenia równoległe osi obrotu przycisku *k*, zależnie od wysokości matrycy *c* względnie grubości przedmiotu, który zaopatruje się w nadruk, np. arkusza; tarcze *h* obraca się przy tym za pomocą uchwytu *g* po zluźnieniu śrub zaciskowych, wskutek czego oś obrotu można przesunąć z położenia dolnego, uwidocznionego na fig. 1 i 2, do położenia górnego (najwyższego), przedstawionego na fig. 3 — 5. To ostatnie położenie posiada szczególnie znaczenie wtedy, gdy maszynkę używa się do nadruku, do drukowania nierównych powierzchni przedmiotów, np. butelek. W tym przypadku ramkę *p* i szynę *s* należy zdjąć z prasy i zastąpić elastyczną płytką *v*, którą za pomocą jarzma *w* umocowuje się na płycie *k*. Po dokonaniu na elastycznej płycie *v* odbitki przy pomocy odpowiednio ułożonych czcionek, obraca się płytę dociskową *k* wraz z płytą drukującą *v* o 180°, aż spocznie na uchwycie *j*, którego długość

jest przy tym taka, że płyta dociskowa k zajmuje teraz, jak i przy najwyższym położeniu osiek m , położenie poziome. W położeniu podniesionym osiek m oporek t nie przeszkadza całkowitemu obrotowi płyty k , ponieważ wtedy kwadratowy pręt przechodzi nad tym oporkiem t . Płyta drukująca v przenosi druk z matrycy c na przedmiot u . Ponieważ płytę drukującą v można swobodnie umieścić nad wszystkimi innymi częściami maszyny, przeto dowolnie duże przedmioty mogą być na niej zadrukowywane.

Aby przedmiot można było układać do nadruku w prawidłowym położeniu, względnie toczyć go po płycie v , można umieścić przestawną listwę kierunkową na płycie dociskowej k .

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ręczna maszyna drukarska z zespołem czcionek, umieszczonym przestawnie na płycie podstawowej, oraz z wahliwą płytą, dociskającą drukowany papier, znamienna tym, że wahliwa płyta (k) końcami (m) swej osi obrotu lub wału (l) jest mimośrodowo osadzona w dwóch przeciwnych tarczach (h), przy czym tarcze te (h) są obrotowo osadzone w łożyskach (f), co umożliwia rozmaite równoległe położenia płyty dociskowej stosownie do grubości drukowanych przedmiotów.

2. Ręczna maszyna drukarska według zastrz. 1, znamienna tym, że tarcze (h)

są wyposażone w utrzymujący je we właściwym położeniu narząd zaciskowy, np. śrubę zaciskową (n), którą celowo dociska się do obwodu tarczy.

3. Ręczna maszyna drukarska według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że płyta dociskowa (k) jest zaopatrzona w płytę drukującą (v) i wraz z nią może być ustawiana w płaszczyźnie, wyżej położonej niż wszystkie pozostałe części maszyny.

4. Ręczna maszyna drukarska według zastrz. 3, znamienna tym, że uchwyt ręczny (j) płyty dociskowej (k) po obróceniu jej o 180° stanowi podparcie dla tej płyty.

5. Ręczna maszyna drukarska według zastrz. 3 i 4, znamienna tym, że na płycie dociskowej (k) jest umieszczona przestawna listwa, która umożliwia prowadzenie zadrukowywanego przedmiotu w rozmaitych położeniach.

6. Ręczna maszyna drukarska według zastrz. 3 — 5, znamienna tym, że posiada ramkę (p) np. z drutu, służącą do przytrzymywania zadrukowywanego arkusza oraz dającą się zdejmować.

7. Ręczna maszyna drukarska według zastrz. 6, znamienna tym, że końce ramki (p) są wykonane w postaci oczek, umożliwiających łatwe nasuwanie ramki na wystające z obu stron z tarcz mimośrodowych (h) końce (m) osi obrotu lub wału (l).

Siegfried Edels.
Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig.1

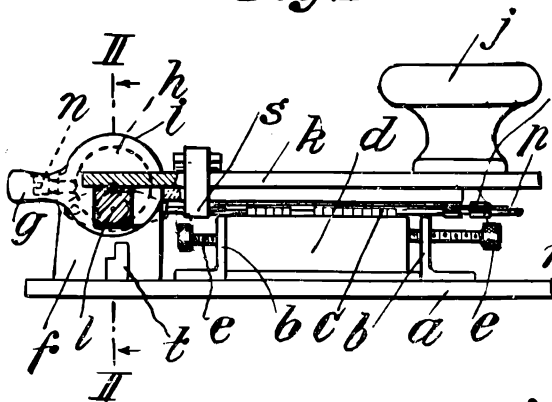

Fig.2

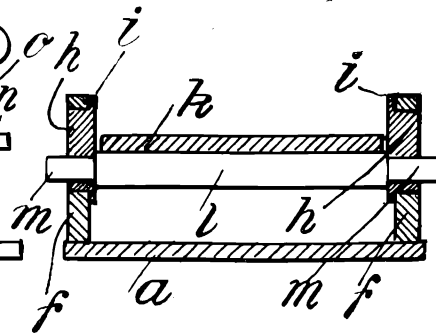

Fig.3

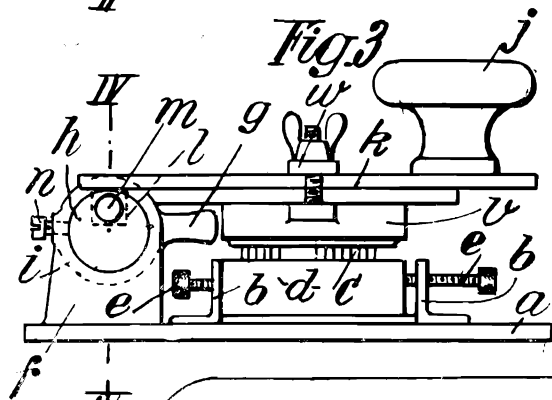

Fig.4

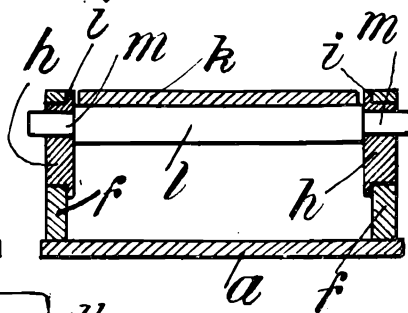

Fig.5

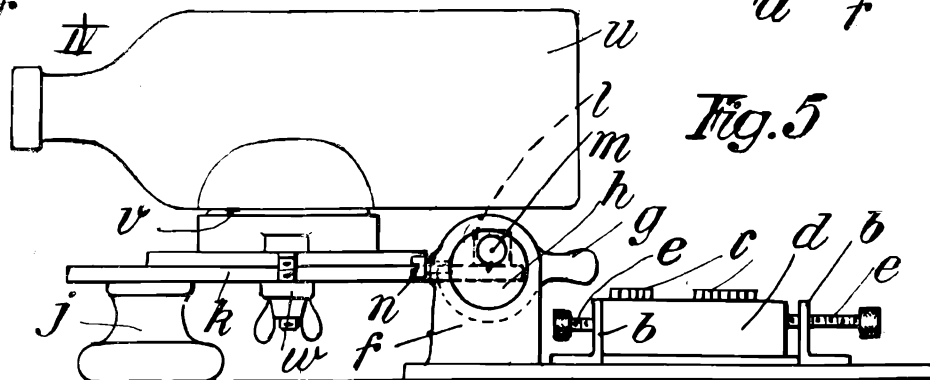

Fig.6

